

Ο κ. Φαίρφηλδ παραδέχθηκε την ορθότητα των παρατηρήσεων και μετά από λίγο, στην έκθεσή του προς το Υπουργείο, που δημοσιεύθηκε στην Κυανή Βίβλο για την Κύπρο, έκαμνε μαζί με άλλα θέματα και λόγο για το σαρίκι, σαν μέρος της στολής των αστυνομικών οργάνων και πρότεινε την αλλαγή του. Υπέδειξε μάλιστα, σαν κάλυμμα της κεφαλής, αυτό, που η Αγγλική Κυβέρνηση παραδέχθηκε για τους κυβερνητικούς εισπράκτορες, παρόμοιο προς το πηλίκιο των χωροφυλάκων της Ελλάδος.

Δυστυχώς όμως, η Αγγλική Κυβέρνηση, επέμενε στις απόψεις της για το σαρίκι, με αποτέλεσμα, για πολλά χρόνια της Αγγλικής κατοχής τα 4/5 του κυπριακού

πληθυσμού, που κατά κανόνα ήταν Έλληνες Κύπριοι, δεν ελάμβαναν, σχεδόν καθόλου, μέρος, στην επιλογή των αστυνομικών οργάνων. Άμεση συνέπεια αυτού, ήταν και το γεγονός ότι, από τους εγχώριους Αξιωματικούς της Αστυνομίας, σχεδόν κανένας, δεν προερχόταν από το Χριστιανικό πληθυσμό της Κύπρου. (Εφημερίδα ΑΛΗΘΕΙΑ της Λεμεσού, ημερομηνίας 15/27 Ιουλίου 1893 Αριθμ. 646, σελ. 1).

Γιορτή του Σταυρού

*Του Σταυρού ξημερώνει γιορτάσιμη μέρα και πάλι
και λαμπρές ρίχνν' ο ήλιος αχτίνες, σ' της γης την αγκάλη.
Να ζεστάνει του πρόσφυγα θέλει τον αβάσταχτο πόνο,
που το' οχτρού έχει φέρει σ' αυτόν η μανία, με δόλο.*

*Με τις πόλεις τον βλέπεις του πόνου να σέρνει το βήμα.
Το χωριό του θυμάται και κλαίει. Της αυλής του το κλήμα,
του σπιτιού του τη χύτρα γιομάτη στοχάζεται τώρα.
Σαν κι αυτή δε θα βρει πουθενά, σ' οποιαδήποτε χώρα.*

*Της Χρυσίδας βουβή η καμπάνα είναι τώρ' από χρόνια
κι ο γλυκός της αχός σιωπά, π' ακουγόταν αιώνια.
Κάνε πάλι, Χριστέ, ευλαβικά ν' απλωθούνε τα χέρια
να κτυπήσουν ξανά τις καμπάνες, σαν κρατούν τ' αγιοκέρια.*

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΟΚΗΣ